UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

bio conſtat, & ideò non expediet inueſtigare, an te-
neatur præcisè, an uerò ſoluendo intereſſe liberetur,
ſed, ut oĩs remoueatur difficultas, concludo ipſum p̄
cisè non teneri, nec cogi poſſe. ¶ Nō obſtant adducta
pro ꝯria opin. q̄a ad primū argumentum patet rn̄ſio
ex prædictis, nā fallit qn̄ rē dari eſſet in obligatione ex
ꝯctu innominato, prout eſt in caſu nr̄o, ueluti dictū
fuit. ¶ Non obſtat ſecundum fundamentum, nam re
ſponſio colligitur ex ſupra proximè dictis, uidelicet
ꝙ ex quo tenebatur ad factum ex diſpoſitione teſta-
toris ſubrogata in locum obligationis deſcendentis
ex conuentione partiū, idē dicendū eſt, ac ſi ad factū
ex conuentione partium teneret̃ per ſupra dicta. Præ
terea aduerſarij non dicuntur egiſſe ꝯ comitē Corne
lium ex obligatione oriente ex codicillis, hoc eſt ad
uendendum, ſed ad tradendum ſimpliciter, ergo &c.
65 Rurſus † ex diſpoſitione teſtatoris, qui tenetur ad fa-
ctum, præcisè cogitur, concurrente fauore publico,
& pio, ut uoluit Bal. in l. 1. C. de ſenten. q̄ pro eo, qđ in
ter. & ita in terminis intelligit tex. in d. l. fideicōmiſſa.
in fi. & ſequitur Pau. de Caſt. in l. qui Romę. §. flauius.
ff. de uerb. obli. & hoc dicit Alex. in d. l. ſtipulationes.
non diuiduntur propter eorum auctoritatem notan
66 dum eſſe: & confirmantur hæc, nā † etiam ſi quis ad
opus ex pollicitatione, uel promiſſione teneatur, nō
liberatur ſoluendo intereſſe, ſed tenetur facere pro-
pter fauorem publicum, ut quia ad opus faciendū fa-
uore ciuitatis teneretur, ut eſt tex. nota. in l. imperato
res. §. 1. & in l. de pollicitationibus, & ibi Bar. ff. de pol
licitatio. Ex quibus clarè infertur, ꝙ ſola diſpoſitio te
ſtatoris illud non operatur. ¶ Non obſtat tertia rō, nā
67 † ēt quando factum extra iudicium poteſt facilè ad-
impleri, quis non poteſt præcisè cogi, ſed ſoluēdo in-
tereſſe liberari debet, quicquid dixerit Ange. allegan
do Io. And. & do. meus Soc. in d. ſuo cōſilio, & hoc te
nent Imo. Roma. & Alex. in d. l. ſtipulationes. nō diui
duntur per illum tex. nā rem tradi eſt facile, qn̄ q̄s rei
tradendæ facultatē hēt, & tamen p̄cisè quis nō tene-
tur, ut in d. l. uerſi. celſus. Nec Ioan. And. in d. addit. di
cit id, ad quod per Ange. allegatur, ſed benè in addit.
in tit. de rebus eccle. non alien. in §. 1. hoc clarè uoluit
per tex. in d. l. ſi cū exceptione. §. ſed & ſi quis. qui non
ꝓbat, quoniā loquitur, quando quis ad factum ex ob
ligatione legali tenetur, ut declarant Barto. & omnes
in d. l. ſtipulationes. non diuiduntur, & Imol. in d. c.
2. de pigno. Præterea quāuis uēdere ſimpliciter abſq;
traditione ſit facilè, nam facilè contrahitur, & diſtra-
68 hitur, tamen † qui tenetur ad uendendum, ſoluendo
intereſſe liberatur, ut ſenſit Io. And. in d. addit. in titu.
de emp. & uendit. in §. ſciendū. uerſicu. nota. & clarius
Imo. in d. l. ſtipulationes. non diuiduntur, in pen. col.
ubi Alex. in 11. col. dicit hanc opinionē eſſe ueriorē,
& ita in terminis uoluit gl. in l. qui fundum. in uer. ad
cōplendū. ff. de cōtrah. emp. unde ſiue conſideremus
obligationē rem uēdi, ſiue obligationē rem tradi, in
caſu noſtro nō debet præcisè cogi, ſed ſoluēdo inter
eſſe debet liberari per prædicta. Rurſus dato, ſed non
ꝯceſſo, ꝙ qui tenetur uendere ſimpliciter, poſſit co-
gi p̄cisè, quia hoc eſt facile, ut conſuluit Soc. in d. con
ſil. & fortè non benè, quoniam fundauit ſe ſuper opi-
nione Angeli, & Cumani cōiter reprobata, tamen
69 † qui principaliter, & merè tradere tenetur, non cogi
tur præcisè, ut uolunt docto. omnes per tex. in d. l. ſti-
pulationes. non diuiduntur in uerſi. Celſus. Sed in ca-
ſu nr̄o principaliter agitur, & petitur, ꝙ comes Cor-
nelius cogat̃ tradere, & conſignare, non autem uēde
re, ergo &c. ¶ Non obſtat quartum argumentū, qm̄
70 † aliud eſt teneri ad rē tradendam cōſecutiuè ex con
tractu emptionis præambulo, & perfecto, quo caſu rē
tradi nō dicitur principaliter eſſe in obligatione. l. in
numerationibus, & ibi Bar. in fi. ff. de ſolutio. & Bart.
Alex. & alij in d. l. ſi fideiuſſor. §. meminiſſe. & tūc ſi fa
cultatē reitradēdę habeat, p̄cisè cogit̃, & ita procedāt
ea, q̄ hn̄r in d. l. 1. ff. de actio. emp. & l. ſi hæres. cod. tit.
& rō eſt, q̄a tunc rē tradi cōtinet cām bonorū iuxta. l.
in conuentionalibus in fi. de uerb. obliga. & per Bar.
& alios in d. l. ſtipulationes. non diuiduntur. Aliud eſt
teneri ad rē tradendā principaliter, & tūc p̄cisè nō co
git̃, ſed ſoluendo intereſſe liberat̃, & ita loquit̃ tex. in
d. l. ſtipulationes. nō diuidūtur ĩ uerſi. celſus. & ibi do-
cto. Bar. & alij. ſic declarāt, & diſtĩguūt, ac aſſignāt rō
nē drīæ, & ēt in d. l. 1. ff. de actio. emp. ſed in caſu no-
ſtro agit̃ ſimpl̃r, & merè ad rē tradēdā, ergo &c. ¶ Vl
71 timo fundamēto rn̄detur, ꝙ † allegata ibi poſſent ꝓ-
cedere, qn̄ diſpō legis & hoīs ad idē tēderēt, ut in lo-
cis p̄allegatis. Secus ſi circa unū diſponeret cōuentio
partiū, & circa aliud diſpō teſtatoris, uel legis, qm̄ ex
unione, & connexione hmōi nō dēt diſpō iuris alte-
rari; ut de ſe patet, & colligitur ex ibi nota. Sed in ca-
ſu noſtro ex ꝯuētione partiū, de qua in chyrographo
hr̃ hæredes Guidonisantonij tenētur ad dandū, ex di-
ſpōne uero codicillātis tenet̃ ad uendendū, q̄ ſunt pe
nitus diuerſa, ut ſupra dictum fuit, ergo &c. Præterea
rōne cōnexionis aliqua dicimus, q̄ aliàs nō dicerem⁹,
qn̄ cōnexa ad unū, ideq̄; tendunt, ſecus ſi ad diuerſa:
ita in terminis uoluit Areti. in d. l. q patri. in 4. col. ibi
quarto arguit. ff. de acq. hæred. Sed in caſu noſtro ten
dūt ad diuerſa, ut ſupra, ergo &c. Et ex his cū Laude
Dei dubia ſupra in hac ꝯſultatione propoſita ad fauo
rem comitis Cornelij reſoluta remanent. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Iudex etiam à principe delegatus poteſt de iure ciuili abſque ex-
preſſione cauſæ dici ſuſpectus.*
2 *De iure autem canonico cauſæ iuſtæ ſunt allegandæ.*
3 *Et ſaltem per iuramentum probandæ,*
4 *Et ſufficit generalem cauſam ſuſpitionis allegare, & probare.
Quid ſi ſpecialis cauſa fuit expreſſa nu. 16.*
5 *Arbitri ſuper allegata ſuſpitione iudicis aſſumendi, quid de iure ci
uili, & quid de iure canonico cognoſcant.*
6 *Suſpecti iudicis allegatio, ut valeat, ſuumque effectum operetur,
quid requiratur.*
7 *Collegium doctorum, cui cauſa fuit à principe delegata, ſi illius au
dientiam ſubdelēget duobus, uel tribus ex collegio, & in proce-
dendo coram his ſubdelegatis collegium fuerit generaliter alle
gatum ſuſpectum, hæc ſuſpitionis allegatio ſolum ad ſubdelega-
tos extenditur, & illis ſemotis collegium procedere poteſt.*
8 *Et cauſa ſuſpitionis huiuſmodi, ac etiam appellationis à ſententia
ſuper competentia per ſubdelegatos lata interpoſitæ ad quem
ſit deuoluta.*
9 *Appellādum eſt gradatim, & non omiſſo medio de iure ciuili, etiā
ſi ad imperatorem appellaretur.*
10 *Quid de iure canonico: & ſi omiſſo medio appelletur, ad quem de
utroque iure deuoluatur.*
11 *Recuſatio iudicis præſupponit iuriſdictionem, & excludit exceptio
nem incompetentiæ.*
12 *Exceptio incompetentiæ proponenda, & cognoſcenda eſt prius, quā
exceptio recuſationis, & quare.*
13 *Renunciatur primo actui in iudicialibus per actū illi contrarium.*
14 *Petitorio agens ſi poſtea agat poſſeſſorio retinendæ dicitur petito-
rio renunciaſſe.*
15 *Recuſationis, ſeu ſuſpitionis exceptio eſt ante omnes alias exceptio
nes dilatorias, & declinatorias proponenda, & ſi alię dilato
riæ, ſeu declinatoriæ antea opponantur, & poſtea ex interuallo
opponatur recuſatio, ea non poteſt ſecundum ordinem intelle-
ctus dici ante alias propoſita, & nu. 27.*
16 *Recuſatio iudicis cum expreſſione ſpecialis cauſæ uitiatur, ſi cauſa
expreſſa eſt nulla.*
17 *Appellatio à diffinitiua expreſſionem iuſtæ cauſæ non requirit, &
tamen ſi exprimatur cauſa euidenter friuola, appellatio eſt ipſo
iure nulla.*

18 *Cauſa in contractu expreſſa ſi ſit iniuſta, aut non uera, contractum uitiat, licet cauſa in contractu non ſit exprimenda.*
19 *Exceptiones, & appellationes friuolæ, ac fruſtratoriæ in cauſis ſummarijs non debent admitti.*
20 *Appellatio ab interloquutoria, & ante ſententiam, & recuſatio iudicis quoad expreſſionem cauſæ à pari procedunt, & de vna ad aliam argui poteſt.*
22 *Appellatio ante ſententiam friuola, & cauillatoria non eſt à iudice admittenda, nec proceſſum impedit, nec manus iudicis ligat. Idem eſt in recuſatione iudicis.*
22 *Collegium poſſe allegari ſuſpectum propter caput collegij quando, & quomodo procedat.*
23 *Suſpitionis, & recuſationis iudicis iuſta cauſa non eſt, quòd quis ſit frater aduocati.*
24 *Amicitia inter conuerſantes, & inter omnes præſumi debet.*
25 *Recuſationis iudicis iuſta cauſa non eſt omnis amicitia, uel inimicitia, ſed magna.*
26 *Collegium totum propter tres, aut quatuor ſuſpectos non poteſt allegari ſuſpectum, ſi in alijs non ſuſpectis collegium reſidere poſſit.*
28 *Aſſeſſores, delegati, & ſubdelegati à iudicibus ad audiendam cauſam deputati coram quibus debent allegari ſuſpecti, & iudices, qui deputarunt, quid in hoc facere debeant.*
29 *Amicabiles compoſitores, & iudices tanquam tales aſſumpti non poſſunt allegari ſuſpecti.*

EPITOME.

Recuſationem collegij tãquam ſuſpecti, cui cauſa à principe fuit delegata, generaliter, & uniuerſaliter factam in procedẽdo coram tribus ex collegio ad audientiam cauſæ ſubdelegatis, debere à collegio cognoſci, & ea non obſtante, collegium, remotis illis tribus ſuſpectis, procedere poſſe, nec non cauſas recuſationis, & ſuſpitionis hic allegatas eſſe friuolas, & non admittendas, demonſtratur.

CONSILIVM XVI.

IN cauſa recuſationis perrectæ, & appellationis poſtea à ſententia per DD. Auditores, ſeu ſubdelegatos collegij ſuper exceptione incompetentiæ lata interpoſitæ, videndum eſt, quid in præſenti cauſa uelit ius ciuile, ex quo cã eſt feudalis imperialis, & inter ſubditos feudatarios Cæſaris uertitur, & Imperator in ea manum appoſuit. c. ut noſtrum. c. ſi duobus. in fi. de appella. c. ex tranſmiſſa. c. uerum. de foro competen. & argumẽto eorum, quæ habentur in c. quod clericis. eod. titu. & in l. 1. C. de ſumma trinita. & fid. catho. in c. 1. de noui oper. nunc. & in c. 1. de conſtit. c. quoniam. cum gl. 10. diſtin. c. duo ſunt. & c. Imperator. 96. diſtinct. cum
1 ſimilib. Præſuppono itaque † quod docto. magis cõiter, ut Bar. Bal. Salic. & alij & in c. inter monaſterium. de re iudi. & in l. quia poterat. ff. ad Treb. uolunt, ꝙ de iure ciuili iudex delegatus ẽt à principe poſſit abſque expreſſione cauſæ dici ſuſpectus per tex. in l. apertiſſi-
2 mi. & in l. fi. C. de iudi. † Secus eſt de iure canonico, ſecundum quod cauſæ iuſtæ ſunt allegandæ. c. ſuſpitionis. de offi. deleg. & c. cũ ſpeciali. de appella. Secun-
3 do præſuppono, ꝙ † ſuſpitio, ut loquitur Bar. ſeu iuſta cã, ueluti loquitur Sali. poſt glo. in d. l. apertiſſimi. eſt ſaltem per iuramentũ probanda, quia recuſans debet iurare ſe iuſtam cãm recuſandi iudicem habere. Ex ꝗ
4 bus infero, † ꝙ licet nõn ſit exprimenda, nec probanda cauſa ſpecialis, ut uolunt glo. & alii, de quibus ſupra, eſt tamẽ cã generalis alleganda, & probanda, nec admitteretur quis ſimpliciter dicens, habeo iudicem ſuſpectũ, niſi generaliter diceret, habeo ipſum ex iuſta cã ſuſpectũ, & tunc hæc iuſta cauſa ſic generaliter propoſita per ſimplex iuramentum probabitur, ſeu ꝓbari poterit, ut dicit Sali. in d. l. apertiſſimi. & hoc modo ſaluari poſſunt opiniones doctorum, qui uidẽtur inter ſe contrarij, de quibus ſupra. Tertio præſuppo-
5 no, ꝙ † de iure ciuili arbitri aſſumendi ſuper ſuſpitione, ſeu melius loquendo propter ſuſpitionem allegatam non debent cognoſcere de cauſis ſuſpitionis, ſed ſolum de negotio principali, & ſubintrant locũ iudicis ſuſpecti, ut in d. l. apertiſſimi. & in d. l. fi. & ubiq; docto. Bal. Salic. & cõiter alij. De iure aũt canonico ſolũ debẽt cognoſcere de cauſis ſuſpitionis, & illarũ iuſtitia, uel iniuſtitia. d. c. ſuſpitionis. & c. cum ſpeciali. cũ ſimilibus de appellatio. & hr̃ ẽt in d. l. apertiſſimi. cũ alijs. ¶ His ſtantibus, modo, ꝙ in caſu, de quo agitur, collegium, non obſtante ſuſpitione allegata cum expreſſione cauſarũ, de quibus in libello, poſſit, procedere, nec ei manus ligatæ dicantur, ſic demonſtrari
6 põt, & primo † ad hoc ut collegio ſuſpecti ualeat, effectumque ſuum operetur, requiritur ꝙ libellus ſuſpitionis porrigatur iudici ſuſpecto, & illi, qui allegatur ſuſpectus, ſi p̄ſens ſit, uel in caſu abſentiæ alteri ſuperiori, ut habetur in d. l. fi. & hoc omnes admittunt, & præſupponunt, ſed in caſu noſtro libellus nõ fuit porrectus collegio, nec doctoribus collegiatis uniuerſaliter, & p̄ſentibus, nec etiam alijs ſuperioribus, de ꝗbus in d. l. fin. ſed ſolum tribus doctoribus, quibus audientia cauſæ fuerat à collegio commiſſa, ſeu quibus
7 cauſa audienda fuit ſubdelegata, ergo † ꝑ hmõi ſuſpitionem allegatam ſolum illi tres auditores ſubdelegati effecti ſunt ſuſpecti, & illis per ſuſpitionem manus ligatæ dicuntur, & non collegium, ſeu doctores de collegio uniuerſaliter. Collegium igitur, ſemotis ſuſpectis, poterit, procedere, non obſtãte ſuſpitione, arg. c. cũ ſuper. de offi. deleg. Debent itaque doctores de collegio ꝓnunciare procedendũ eſſe, & per eos ꝓcedi poſſe in cauſa, ſemotis ijs doctoribus, ꝗ ſunt ſuſpecti, & ꝗ legitimè allegati fuerunt ſuſpecti, non obſtante generali, & uniuerſali ſuſpitione, offerentes ſe parti ſuſpitionem allegant remoturos eos, ꝗ apparebunt ſuſpecti. Itẽ † ex eo, qđ ſuſpitio effectualiter ex-
8 tẽditur ſolũ ad illos tres auditores, ſeu ſubdelegatos, ꝗ prius ꝓnunciauerũt ſe, & totũ collegiũ eſſe iudices cõpetentes, ſequitur, ꝙ cã tàm ſuſpitionis, quàm appellationis à dicta ſententia ſuꝑ competentia lata interpoſitæ dicitur deuoluta non ad principẽ primũ delegantẽ, ſed ad alios doctores, & ſic ad collegium, qđ illos auditores ſubdelegatos deputauit, ut eſt tex. in c. ſuꝑ qõnum. §. quem uero. & ibi glo. Abb. Anto. & alii de offic. delegat. authen. ſi uero. & ibi Bal. C. de iudic. & Abb. in c. ſi quis. contra colum. 16. de foro cõpe. & ſi recuſatio, ſeu appellatio fuit aliter interpoſita, non ualet, nec effectum operatur, tanquã interpoſita minus legitimè, & ad eũ, ad quem nõ poterat in-
9 terponi, quia † gradatim, & nõ omiſſo medio eſt de iure ciuili appellandũ, etiamſi ad imperatorem appellaretur, ut eſt tex. in l. imperatores. & ibi Bar. ff. de appellat. Bart. in l. 1. §. ſi quis. eod. titul. & cap. dilecti.
10 extra eod. † Differentia tñ in hoc uidetur eſſe inter ius ciuile, & canonicũ, ꝗa de iure ciuili ſi omiſſo medio fuerit appellatum, appellatio ad proximum, & immediatũ ſuperiorem deuoluitur. d. l. imperatores. & Bar. in d. §. ſi quis. de iure uero canonico appellatio nõ deuoluitur, nec valet, niſi ad Papa fuerit appellatũ. c. duobus. & c. dilecti filij. de appell. & Abb. in rubr. ubi ego poſt alios dixi extra eo. tit. cũ ſimi. In caſu itaque noſtro tàm cã recuſationis, quàm cã appellationis interpoſitæ dñr deuolutæ ad collegiũ remotis ſu-
11 ſpectis, & alijs à quibus ꝑ prædicta. Præterea † ex quo añ appellationẽ interpoſitam fuit facta recuſatio, ꝗ p̄ſupponit iuriſdictionẽ iudicũ, & ꝙ recuſati ſunt ĩ ſe iudices, videtur ex hoc renunciatum appellationi, & cauſæ, ſeu exceptioni incõpetẽtiæ primo loco propoſitæ,

ſitæ,in qua pars aduerſa dicebat collegium nullã ha-
bere iuriſdictionẽ,quia non erat illud collegium, de
quo in literis, & conſequenter negabat collegium eſ
ſe iudicem,& nullo modo habere iuriſdictionem,po
ſtea autem recuſando fatetur ipſum hr̃e iuriſdictio-
nẽ,ſed elidibilẽ,ꝗa recuſatur ille,qui iudex eſt, ut ha-
betur per Innocen.& Abb.ĩ c. inter monaſteriũ. de re
iudi.& per Bal.& Salic.in d.l.fin.& in d.l. apertiſſimi.
12 Et † hac rõne prius eſt proponenda, & cognoſcenda
exceptio incompetentiæ,qua negatur,iudicem habe
re aliquã iuriſdictionẽ,deinde exceptio recuſationis,
& poſt illam aliæ exceptiones dilatoriæ,ut uolunt do
cto.communiter.Felin.Innocen.Abb.& alij in d.c. in
ter monaſterium.Bar.in l.quidã cõſulebat.ff. de re iu
di.Salic.& alij in d.l.fi.C.de iudi.quo fit, ut per recuſa
tionem poſtea factã dicatur renunciatum exceptioni
incompetẽtiæ prius propoſitæ, cũ recuſatio illi ꝯ̃rie-
13 tur,& † faciens actũ ꝯ̃rium primo dicitur illi renũcia
re in iudicialibus.c.ut debitus.ibiq; glo. docto.de ap-
14 pella.Vnde † agens petitorio ſi poſtea agat poſſeſſo-
rio retinendæ, tanquã ſibi contrarius dicitur petito-
rio renunciaſſe.l.naturaliter.§.nihil cõe. & ibi latè. ff.
de acquir.poſ. cum ijs, quæ Bart. & alij ibi ponunt.&
ex quo poſt recuſationẽ propoſitam fuit appellatum
ſuper exceptione incõpetentiæ primo loco ꝓpoſita,
ſaltẽ põt inferri, ꝙ uideatur receſſum, & renunciatũ
ipſi recuſationi, ex quo ſic appellãdo dicit̃ ſibi ꝯ̃rius,
15 ut ſupra per p̃dicta. Præterea † quando oppoſita fuit
exceptio incõpetentiæ, fuit petitum, ꝙ quatenus con
ſtaret de iuriſdictione, & doctores collegij eſſent ta-
les, quales dicebantur, pronunciaretur ſuper ſubre-
ptione, & falſitate precum, illarumque nullitate, ex
quibus cõſtat, ꝙ ultra exceptionem incompetentię,
per quàm dicitur, iudicem nullatenus habere iuriſdi
ctionem, fuit appoſita alia exceptio declinatoria, &
dilatoria ante recuſationem poſtea ex interuallo op-
poſitã, quæ ſecundum ordinẽ intellectus non poteſt
dici añ alias exceptiones declinatorias propoſita, ex
quo fuit ex interuallo propoſita, multum enim refer
in habentibus inter ſe naturam contradictionis, utrũ
aliquid fiat ſimul cum alio, an uero ex interuallo, nã
hoc ultimo caſu non eſt in conſideratione ordo in-
tellectus, ſed ordo naturalis, & extrinſecus. Bald. in l.
exceptionem propriè in hac materia col.3. C.de pro-
batio.& in l.fi.C.de iudi.& refert, ac ſequitur Felin. in
d.c.inter monaſterium.col.5.& propterea dicitur re-
nunciatum exceptioni ſuſpitionis, ſeu recuſationis, q̃
ante oẽs aliàs declinatorias, & dilatorias eſt proponẽ
da Bar.in d.l.quidã cõſulebat, & ibi Alex. poſt Imo.&
d.l.fi.& in d. c. inter monaſteriũ.cum ſimilibus. Rur-
16 ſus † quamuis in recuſatione non ſit exprimenda cau
ſa ſpecialis, ut dixi, tñ ſi fuit expreſſa, illa eſt attenden
da, & conſideranda, ſicut dicitur de ſententia diffini
tiua, in qua cauſa non eſt exprimenda, & tamen exp̃ſ-
ſa eſt in conſideratione, & ex illius expreſſione ſñia ui
tiatur ſi uera non fuit, aut iniuſta, docto. Alexã. & alij
in l.qui Romæ.§.duo fratres. ff.de uerbo.oblig. Imo.
poſt Bal.in l.iuſtè poſſidet.ff.de acquiren.poſſ. & Ale
xan.in l.Iulianus.ff. de conditio. indebi.cum ſimilib.
17 Item † in appellatione à diffinitiua non requiritur ex
preſſio iuſtæ cauſæ Bar.in l. 1. aliàs in l.ſcio.§.quid er-
go. ff. de appel. & tñ ſi in ea exprimatur cã euidenter
friuola, ea eſt ipſo iure nulla ad tradita per Ioã. Andr.
in c.cordi.in ult.col.de appella.in 6.arg.l. expreſſa. ff.
18 de reg. iur. † In contractu etiam cauſa non eſt expri-
menda, & tñ ſi ſit expreſſa cauſa iniuſta, & non uera,
uitiat contractum, ut not.per glo.penul.in fi.c. fin.de
cõditio.apposi.& ꝑ Io.And.in d.c.cordi. cũ aliis ibi ꝑ
eum allegatis; ſed cõſtat ex aſſerto libello partis ad-
uerſæ, cauſæ allegatæ, & ꝓpoſitæ ſunt manifeſtè friuo
læ, & cauillatoriæ, & ꝯñr non ſunt aliquo mõ admit-
tendæ, prout ex tenore reſcripti huiuſmodi exceptio
nes ſunt reiectæ, & imperator mãdat illas à iudicibus
19 admitti non debere, & † arg.eorũ, quæ habentur per
gl.in c.accedens. il 2.ut lite non ꝯteſta. & in terminis
in clemen. ſæpe de uerbo. ſignifi. ubi in cauſis ſuma-
rijs, qualis eſt hæc, non debent admitti exceptiones,
& appellationes friuolæ, & fruſtratoriæ, & habetur ꝑ
Bart.in extrauagan. ad reprimen. ergo &c. Præterea
20 † in hoc ſaltẽ quoad cauſas exprimendas à pari proce
dũt appellatio ab interloquutoria, & ante ſñiam, &
recuſatio iudicis, & de tali appellatione ad recuſatio
nẽ argui põt.c.ſuꝑ eo. & ibi gl.& docto. de appella.l.
21 fi.ibique Sali.& alij.C.de iudi.ſed † qñ appel latio an-
te ſententiam eſt friuola, & cauillatoria facta gratia
ꝓtrahendi lites, tunc appellatio talis non eſt à iudice
admittenda, nec impedit proceſſum, nec manus iudi
cis ligat.c.cũ appellationibus.de appellat.in 6. hr̃ in l.
ante ſententiam.ff.de appella. recip.& in d. clem. ſæ-
pæ: idem ergo dicendũ eſt etiam de recuſatione fru-
ſtratoria, & friuola, & quando euidenter ex illius in-
ſpectione, & lectione iniuſta apparet, ut ea nullo mo
do ſit admittenda, ſed reijcienda, & ad ulteriora ſit ꝓ
cedendum ſeruatis ſeruandis, & iure medio. ¶ Et ꝙ
cauſæ in hoc libello ſuſpitionis allegatæ ſint friuolæ,
fruſtatoriæ, cauillatoriæ, ꝙ euidenter iniuſtè, & con-
ſequenter nullomodo admittendæ, nec ſuper illis, ea
rumq; cognitione ſit procedẽdũ, cõſtat ex inſpectio-
ne libelli, in quo omnes doctores de collegio ſuſpe-
cti, & ſuſpectiſſimi allegãtur, & primo ꝗa prim⁹, & an
tiquior doctor collegij eſt aduocatus dñorũ Hiero-
nymi, & Hyppoliti, & quãuis ipſe fortè in cognitione
cauſæ nõ interueniat, tñ in collegio adeſt frater eius,
qui eſt de collegio, & unà cum aliis cognoſcit. Item
quia do.Andr.de Angelellis, qui eſt unus de cognito
ribus, ſeu auditoribus cauſæ, eſt amicus dictorũ dño-
rum Hyppoliti. & Hieronymi, & amicitiæ cã eſt quia
dicti domini filium, & generũ domini Andreæ in do
mo ſua receperũt. Allegatur & alia cauſa ſuſpitionis
in dicto libello, uidelicet quia Auditores cauſæ, corã
quibus hucuſque de commiſſione collegij fuit actita
rum, inter quos eſt dictus do. Andreas, & noluerunt
dare terminũ, & dilationẽ ad conſulendũ ſuper arti-
culo iuriſdictionis, & incompetẽtiæ. Prima cauſa eſt
euidenter friuola, & fruſtratoria in primis, quia uerũ
non eſt, ꝙ ille doctor collegij, qui eſt dictorũ domi-
norum aduocatus, ſit primus, & caput, ſeu antiquior
collegij, nam Reuerendiſſimus, & Illuſtriſſimus D.
Cardinalis Cãpegius, qui præſentationi reſcripti, &
decreto per collegiũ facto, qualiter eſſet in hmõi cau
ſa procedendum, præſens fuit, eſt ille, qui uerè eſt ca-
put, uel ſaltẽ ꝑꝑ reuerentiam & primus, & antiquior;
& ideò uana eſt aduerſariorũ allegatio huius cauſę,
22 Præterea † id, quod dicitur, collegiũ poſſe allegari ſu
ſpectũ propter caput collegij, ut habetur in d.c. acce-
dens, & plenè maximè per Moder. in c.1.in glo. 1. de
iudi.& arg. c.quia ſuſpecti.cũ ibi not.3.q.5. procedit,
qñ uerè eſſet caput propter præeminentiam ſuæ per-
ſonæ, ut quia eſſet epiſcopus capituli, ſeu prælatus al-
terius collegij, & ſic de ſingulis, ſine quo tanquã ſine
capite non eſſet collegiũ, arg.c.nouit de his, quæ fiũt
à præla.ut habetur per ſcriben. in d. c. 1. Sed præfatus
doctor dictorum dominorum aduocatus non eſt ca-
put, nec prælatus, ſeu prior collegij, nec talis, qui poſ-
ſet alios ad morẽ ſibi gerendum inducere, & cogere,
immò ipſe eſt inter cæteros minimus, qui ad nutum
cuiuslibet de collegio ad quæcunque iuſta gerendũ
moueretur, ergo & ſi ipſe eſſet ualdè, & iuſtè ſuſpe-
ctus, ꝑꝑ hoc tamen collegium totum allegari ſuſpe-
ctũ nõ poſſet, ſed is eſſet à collegio reſpectu huius cau

ſæ re-

ſæ remouendus, prout ſe remouit, & abſtinuit, ſecun-
23 dum quod habetur in d.c.in gloſ.1.& † minns ob hãc
cauſam poteſt dici ſuſpectus frater illius, in quo non
adeſt aliqua iuſta cauſa ſuſpicionis, niſi mediãte per-
ſona dicti aduocati, quia fortior, & potentior eſt cau-
ſa immediata, & proxima, quã mediata, & remota.l.
fin.C.de natural.lib.¶ Secunda etiam cauſa ſuſpicio-
nis ſimiliter eſt euidenter iniuſta, & friuola, quia & ſi
ex cauſis deductis poſſit dici aliquã extare amicitiã,
tamen illæ maximam amicitiã non inferunt, ſed po-
24 tius qualemqualẽ, & uulgarẽ, † prout inter cõuerſan-
tes, & inter omnes præſumitur amicitia. l. ſi quis teſti
bus.& ibi Bal.in ult.colum. C. de teſtibus.l.cum alle-
gas.C.de caſtren. peculio lib.12. & habetur per Alex.
25 in l.non ſolũ.§.qui alieno.ff.de procur. & † ut dicunt
gloſ.& docto.in d.c.accedens.non omnis amicitia, ſi
cut non omnis inimicitia dicitur iuſta cauſa recuſa-
tionis, ſed magna, ſeu maxima argumento eorũ, quæ
uoluit Alex.in d.§.qui alieno. cum ſimilib. Præterea,
26 ut dictum eſt, † quamuis hi tres, aut quatuor de colle
gio fuiſſent ſuſpecti, tamen propter hoc collegium
totum, & omnes doctores illius non poſſunt allegari
ſuſpecti, ſi in non ſuſpectis collegium rendere poſſit,
quod in tribus poteſt reſideri, & repræſentari, ut habe
tur in c.1.de electio.& in l.ſicut.in fin.ff.quod cuiuſq;
uniuerſi nom.& ibi Bar.ſed in collegio iuriſconſulto
rum extant fortè uiginti doctores excellentiſſimi, &
omni exceptione maiores, ergo totum propter tres
non põt ſuſpectum allegari ad tradita per docto.mo-
der.in d.c.1. & facit c. cum ſuper Abbatia, ubi bonus
tex.de offi.deleg. ¶ Tertia cauſa ſuſpicionis minus eſt
legitima, & eſt euidenter friuola, iniuſta, & fruſtrato-
ria, nec pp illam euidenter, & notoriè iuris notorieta
te totũ collegiũ poteſt dici ſuſpectum, quia cum co-
ram tribus doctoribus auditorib.deputatis ad audien
dã cãm fuerit ſolũ proceſſum, nec per partẽ aduerſam
inſtitum fuerit, ꝙ corã collegio, uel aliis deputandis
cognoſceretur, ſeu proceſſus fieret, & coram illis per
utranque partem ad nõnullos actus fuerit ꝓceſſum,
& hinc inde plura fuerint oppoſita, ſequitur, ꝙ nec il
li, nec doctores de collegio amplius ſuſpecti dici, &
allegari poſſunt, quia † recuſatio iudicis ab initio, &
27 ante omnem alium actum, omnẽque aliã exceptio-
nem eſt proponenda, ut uoluit Innocen.in c.cum in-
ter monaſterium de re iudic. Bar.in d.l. quidã conſu-
lebat, & docto.magis communiter in d.l.fi. C. de iud.
Præterea & ſi adhuc poſſint propter illam cauſam alle
gari ſuſpecti, tamẽ ſolum illi, qui fuerunt in cauſa, ſeu
cauſam ſuſpicionis dederunt, debent, & debuerunt,
allegari ſuſpecti, & non omnes, qui cognitioni nõ in-
terfuerunt, imò ad eos, qui non interfuerunt, erat re-
currendum, & corã illis ſolum, & nõ coram aliis, nec
coram arbitris cauſa ſuſpicionis cognoſcenda erat,
28 † nam ubicunque aſſeſſores, ſeu auditores, aut delega
ti, uel ſubdelegati ſunt à iudicibus ad audiendam cau
ſam deputati, ſi contingat illos allegari ſuſpectos, de-
bet hoc fieri, & cognoſci coram iudicibus, qui eos au
ditores deputauerunt, aut ſubdelegauerũt, ut ipſi uel
illos ſtatim remoueant, & alios adiungant, ſeu ſubro-
gent, uel per ſe cognoſcant, nec ſunt arbitri de cauſa
ſuſpicionis eligendi, ut eſt tex.ibique glo.& doct. om
nes.in c.ſuper quæſtionum.§.quem uerò.de offic.de-
legat.in d.authent.ſi uerò.& ibi Bal.C.de iud.& Abb.
in c. ſi quis contra in 16. colum. de foro competent.
Malè ergo petitum fuit, in libello petitum eſt; & pro-
pterea libellus ut notoriè iuris notorietate ineptus
eſt lacerandus, & non admittendus iuribus vulgari-
bus: & per adiũctum datum ſuſpectis omnis ſuſpicio
dr̃ remoueri, ut dicit Bal.in d.auth.ſi uerò.Ex alio quo
29 que doctores de collegio nõ pñt dici ſuſpecti, q a † cau
ſa fuit commiſſa ipſis tanquam aſſumptis pro ami-
cabili concordia inter partes cõponenda, prout ex re
ſcripto continetur, nã aſſumpti fuerunt, ut etiã ami-
cabiliter cõponant, ergo ſuſpecti dici nõ pñt, ut colli
gitur ex tex.cũ ibi no.in d.auth.ſi uerò.ubi iudex poſt
quã ẽ allegatus ſuſpectus, dr̃ ad hoc à iure aſſumptus,
ut amicabiliter componat, ut ibi, & faciunt ea, q̃ uo-
luit Guliel.de Cun. quem docto. referunt in l.ſi quis.
ex conſenſu.C.de epiſco.audien.& Rom.in l.1.ff.de
arbit.& hæc ꝓ informatione dixiſſe uolui. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Suſpitione iudicis allegata, ſi poſtea procedi in cauſa fuit ordinatũ, & ab hac ordinatione appellatum, an poſſit procedi ad aſſumptionem arbitrorum ſuper cognitione ſuſpitionis allegatæ.*

2 *Recuſationis libellus eos ſolum afficit, coram quibus productus fuit, ita quòd alij iudices rectè procedunt.*

3 *In cauſa recuſationis, & ſuſpitionis iudicum ad quem ſit recurrendum pro aſſumptione arbitrorum.*

4 *L.apertiſſimi.C.de iudi.cum authen.ibi poſita, & L.fin.C.eod.tit.* } *declarantur.*

5 *Cauſæ feudalis etiam inter perſonas eccleſiaſticas cognitio ad dominum feudi ſpectat.*

EPITOME.

Suſpitione iudicum allegata, non poſſe ad ordinarium loci, qui non ſit ſuperior partium litigantium, curri pro aſſumptione arbitrorum in cauſa ſuſpitionis, hic demonſtratur.

CONSILIVM XVII.

VTRVM in cã feudali cõmiſſa à Cæſare collegio Bononienſi poſt pronunciatione factam de procedendo in cauſa, non obſtante recuſatione propoſita coram ſubdelegatis, & cognitoribus cauſæ, poſſit recurri ad R.D. Gubernatorem Bononiæ ad effectum, ut inibeat doctoribus Collegij, ne procedant in cauſa, & ut aſſumãtur arbitri, qui de cauſa ſuſpitionis cognoſcere habeant iuxta.l.apertiſſimi.& l. fin.C. de iudi. Negatiuè concludendum eſſe uidetur, primo quia res deſiit eſſe integra, cum iam fuerit pronunciatum eſſe procedendum in cauſa, ut in actis, & ab hac pronunciatione pro parte Illuſtris do.Manfredi fuerit ad principẽ appellatũ, ergo facto illius cauſa ad principẽ fuit deuoluta, & ideo nõ poteſt is alium iudicẽ adire, ut eligantur arbitri, quorum electioni amplius non eſt locus, ſed cognitioni cauſæ appellationis ab eo interpoſitæ. Secũdo & ſi ſubdelegati, ſeu aſſumpti ad cognoſcendum fuerint allegati ſuſpecti, ac ẽt oẽs de collegio ſimul, tamen fuit porrectus libellus, niſi coram ſubdelegatis: quo fit, ut ligatę dicantur manus ſolum ſubdelegatorum, & non aliorum de collegio, coram quibus ante pronũciationẽ prędictã, & re integra nõ fuerat libellus recuſatorius productus, prout produci debebat, ſi pars aduerſa illorum proceſſum impedire uolebat, ut in d.l.apertiſſimi. ibiq; doct. & ideò licuit ipſis alijs de collegio adiũgere alios aſſumptos, per quorũ adiunctionẽ de iure cenſetur remota cã ſuſpitionis ad effectum procedendi, ut in auth.ſi uerò, ibique Bal.& Salic.in nota.C. de iudi.& propterea cũ cã ſuſpitionis propoſita fuerit tantum corã ſubdelegatis, illius cognitio dr̃ ad alios doctores ſubdelegãtes deuoluta, ut in c.ſuper quæſtionum.§. ſi uerò, ibique gl.& Abb.de offi.deleg. Vnde in procedendo in hac cã ſuſpitionis ſi cęteri de collegio, qui ſubdelegauerũt, bñ, uel malè proceſſerint, hoc eſt cognoſcendũ à principe, ad quẽ fuit appellatũ, & non ad alium.d.l.fi. circa fi. Prętérea recurrendum eſt ad ordinariũ ſolũ